

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 58

Z KRAKOWA DNIA 20 LIPCA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 12 Lipca.

Na drugim koncercie danym przez Pana Lipińskiego w Poznaniu, znajdowało się tylko 150 osób, a to i tak więcej, niż na pierwszym. W czasie tego koncertu zdarzyły się dwa następne zabawne wypadki. Jeden młody Jegomość, tylko co przybyły do Poznania, biegnie na koncert Pana Lipińskiego; wybiła 7 godzina, godzina zaczęcia koncertu, a na sali były tylko 4 osoby. Zasmucony i pewny, że już nie usłyszy tego artysty, przybliży się do niego i mówi: „W tej właśnie chwili przybyłem do Poznania i to jedynie dla słyszenia W Pana, lecz podobno tak, iak do Berlina przed dwoma laty, przybyłem na próżno.” — „A dla czegoż w Poznaniu miałbyś W Pan być zawiedzionym?” zapytał się z wytkną skromnością Lipiński. — „Bo już po 7mcy, odpowie młodzieniec, a sala próżna. — „Proszę o chwilę cierpliwości, rzecze mu na to nasz artysta, ja chociaż w jedney osobie szanuję zawsze całą zaproszoną publiczność, i chociażby tylko dla niego samego dopełnię warunków afisza. — Uradowany młodzieniec oddalił się, przyrzekając odwiedzić Lipińskiego nazajutrz.

Po koncercie, pewien Jegomość, należący do Sądownictwa, rzekł do swego przyjaciela: „Gdybym tak grał, iak Lipiński, zrobiłbym na zawsze rozbrut z aktami, i iędziłbym sobie po świecie.” — „Mnie zaś, odpowiedział drugi cierpiący na podagrę, na nie wieleby się ten rzadki talent przydał; ale że bardzo lubię muzykę, wołałbym więc, ażeby Pan Lipiński porzucił Lwow, i na zawsze sprowadził się do Poznania.”

Lubo życzenia tego Jegomości są najlepsze, pewno ich iednakże Lipiński nie usłucha, i wątpić należy, żeby kiedy powrócił do Poznania, gdzie więcej zyskał pochwał niż korzyści. Nie jest to żadnem zachęceniem talentu, gdy za usiłowania tego na samych pochwałach się kończy. Ze wszech względów korzystniejszyby było dla naszego znakomitego artysty, gdyby był zamiast do Poznania do Warszawy przyjechał.

Do widowiska danego w Poznaniu na dochód Pana Mazas d. 5 Lipca, przyłożył się Pan Lipiński, Pani Hesse śpiewaczka Niemiecka, i aktorowie Polscy, którzy wystawili Komedią Mąż Zawstydzony.

W miesiącu Maju r. b. Mennica Królestwa Polskiego wybiła w złocie zł. Pol. 850, w srebrze zł. Pol. 75,088, w monecie srebrnej zdawkowej zł. Pol. 29,172 gr. 15, w monecie miedzianej zł. Pol. 27,19 gr. 25, w ogóle zł. Pol. 132,303 gr. 10. — Od rozpoczęcia się Mennicy w końcu 1810 roku do ostatniego Maja r. b. wybito w złocie, srebrze i miedzi za zł. Pol. 83,061,304 gr. 15.

Budowa Kościoła Parafialnego w Suwałkach postępuje z ciągłym pośpiechem. Kościół ten jest już zewętrznie zupełnie ukończony, wewnątrz zaś trudnią się już mularze gzymsovaniem i tynkowaniem ścian.

We wsi Zabikowie, Obwodzie Łomżyńskim Woiew: Augustow:, d. 16 Czerwca r. b. spadł grad wielkości kurzego jaja, który zupełnie zniszczył zasiewy ozimne, a w połowie jarzynie. — Tenże sam wypadek wydarzył się w Gminie Kotowszczyzna, Obwodzie Kalwaryjskim.

Z Petersburga 12 Czerwca d. k.

(Z Kurjera Litewskiego.)

Podług Gazety Petersburgskiej z dnia 8 Czerwca Jego Cesarska Wysokość Wielkiej Xiążę Jegomości Mikołaj Pawłowicz, przybył do miasta Ługi, d. 30 Maja o godzinie 6 rano, i po zmianie koni, o teyże godzinie, w dalszą udał się drogę do Petersburga.

Podług Ruskiego Inwalida z dnia 7 Czerwca: W najwyższym Ukazie Jego Cesarskiej Mości d. Rządzącego Senatu, d. 10 Kwietnia wyd. nym, wyrażono: „Dla podania sposobności chorym, przejeżdżającym do wód Kaukaskich, Rozkazujemy.) Przeznaczyć do nich dwóch medyków, trzech uczniów lekarskich, aptekarza, adjuńta i dwóch uczniów

aptekarskich. 2) Peasyi wypłacać medykami: starszemu, przy ciepłych źródłach, po trzy tysiące; młodszemu, przy kwaśnych, po dwa tysiące; aptekarzowi po tysiąc; adjuńtowi po 800, i uczniom, każdemu po 400 rubli na rok, z Kaznoceystwa Państwa, zostawując iednakże zarządzającemu Ministeryum spraw wewnętrznych, przy naznaczaniu wszystkich tych Urzędników, naznaczać dla nich takie płace, zupełnie lub z pewnem zmniejszeniem, podług swey uwagi, z tem, iżby w późniejszym czasie, w miarę ich gorliwości w pełnieniu swych powinności, uczynić dodatek do naznaczenia etatowego. 3) Założenie apteki przy ciepłych źródłach i oddalenie części do wód kwaśnych, przez czas bawienia tam chorych. ma zrobić zarządzający Ministeryum spraw wewnętrznych na rachunek summ, na medyczny departament wydających się. „

Podług Gazety Le Conservateur Impartial, Cesarz Jegomość ozdobić raczył orderem S. Alexandra Newskiego. Przenajwilebniejszego Filareta, Arcy-Biskupa Moskiewskiego i Kłomińskiego, członka Najświętszego Synodu i Kommissyi szkół duchownych. Radca tajny Ribeaupierre, dyrektor banków handlowego i pożyczkowego, udarowany brylantowaną ozłobą orderu S. Anny 1szej klasy.

Podług Ruskiego Inwalida najfłaskawiej mianowani Kawalerami: Orderu S. Anny 2giej Klasy z brylantami, Wydziału Jeneralnego Kwatermistrzostwa Królestwa Polskiego Podpułkownicy Prądzynski i Hauke; tegoż Orderu 3giej Klasy: Wydziału Jeneralnego Kwatermistrzostwa Królestwa Polskiego Porucznicy Giż i Jaroczewski, i uwolniony ze służby Ka-

pitana Korabiewski. Orderu S. Włodzimierza 4tej Klasy, Wydziału Jeneralnego Kwatermistrzostwa Królestwa Polskiego Kapitan Chrzanowski.

Cesarska akademii nauk, za najwyższym zezwoleniem Jego Cesarskiej Mości, zakupiła kosztowny gabinet starożytnych medalów Hrabiego Suchtelen, złożony więcęcy iak z 11,000 sztuk srebrnych, złotych i bronzowych.

Cesarskie towarzystwo ekonomiczne Petersburskie d. 5 Maia przez posiedzenie publiczne, obchodziło 58mą rocznicę swojego założenia. JW. Sistrzenczewicz, Metropolita kościołów katolickich, złożył urząd Prezydenta, 10 lat sprawowany, a wybrany został na jego miejsce, iednością głosów JW. Mordwinów Admirał.

Z Baiony d. 26 Czerwca.

(Z Dzien. Goniec Paryzki.)

Wczoraj przybył tu Martinez de la Rosa z Madrytu, były Minister spraw wewnętrznych, który dla tego opuszcza Hiszpanię, że prześladowany był przez stronnictwa. Niektórzy ludzie sądzą, iż wojsko Francuzkie w Madrycie nie jest dosyć liczne, dla oparcia się napadowi wojsk konstytucyjnych, które niesą ieszcze wcale wytępione.

Z Madrytu d. 26 Czerwca.

Z powodu terazniejszego położenia Króla, wydała Rejencyia rozporządzenie: że łącznie z J. Królewicowską Małą Xciem Angouleme przedsięwzięże na wodzie i lądzie największą bacność, aby zapobiedz uprowadzeniu Rodziny Królewskiej za morze. Przez ośm dni odbywać się mają z tego powodu powszechne modły, i przez ciąg tego czasu zamknięte będą teatry. O wszystkich

tych środkach uwiadomiono zagraniczne Dwory.

Zaledwo dowiedziła się wysoka szlachta o postąpieniu przez Stany z Królem, gdy zebrała się i ułożyła adres pod prezydencyą Xcia San Fernando - Quiroga do Rejencyi, w którym oddała do iey rozrządzenia krew i majątki swoje dla wydobycia Króla z rąk buntowników. Na adresie tym znajduje się 50 podpisów.

Dziś rozeszła się tu ważna wiadomość, że dywizyia woyska Francuzkiego pokazała się przed Kadyxem, gdzie zachodzi największy nieład. Wiadomo nam dokładnie, iż mieszkańcy przyjąć nie chcieli Madryckiej milicyi, ponieważ słyszeli o okropney ich rozwiozłości w Sewilli. Zayas miał wpaść w podeyrzenie u Stanów, i Vigodet w miejsce iego odebrał dowodztwo. Stany nie wiedzą iak się ratować mają; na burzliwym posiedzeniu umiarkowana strona proponować miała, aby Króla do Madrytu odwieść, a rodzinę iego zostawić w zakładzie, ale los iey tak żywo obchodzi Kadyxanów, iż to tajnem Stanom byź nie może. — Smiało powiedzieć iuż można że konstytucyia upadła.

W opisie życia terazniejszych Jenerałów Hiszpańskich czytamy ieszcze: że nietylko Morillo, ale i Jaureguy, który teraz nosi nazwisko Pastor, był pastuchą owiec. Mina był dozorcą winnicy, ale nie masztalerzem, iak Paryzkie pisma donosiły; takim był Juanito znajdujący się w woysku wiary. Empecinado był rolnikiem, a dowodzący pod nim dywizyą Manso młynarczykiem; Julian Sanchez prostym żołnierzem w roku 1808, a Villacampa w tymże czasie sierżantem. Wszyscy

pochodzą z niskiego stanu i sami sobie winni teraźniejszą dostojność i szczęście. Toż samo powiedzieć można o dowódcach wojska wiary. Longa był kowalczykiem, Miralles rolnikiem w Katalonii, Misas postyllionem, a Zavalą służącym w Biskaii.

— D. 28 —

Co dalej nastąpiło w ściganiu wojsk Lopez Banos dowiadujemy się iak następuje przez nadzwyczajnego gońca:

W skutku świetnego zwycięstwa, które przednia straż Hr. Bourmont d. 19 pod San Lucar-la Mayor odniosła, ścigali dragoni pod dowództwem Jenerała St. Mars przez cały dzień zogo nieprzyjaciela w kierunku Huebla i San Juan del Puerto, gdzie chciał wsiąść na okręty. Wiele jeńców i taborów zabrano nieprzyjacielowi i mieszkańcy wszędzie dobrze przyjmowali wojsko nasze. Tymczasem jazda nieprzyjacielska cofnęła się przez Trigueros i d. 21 nie mogła już być przez naszą dognaną. Piechota nieprzyjacielska uszła także daleko i przepawiła się pod Huebla. Lecz artylerją dognał szczęśliwie w 200 dragonów Pułkownik Hauteville przy wsiadaniu na staki pod San Juan del Puerto. Zastona rzuciła się szypko na staki i tym sposobem dostało się w moc naszą 11 dział różney wielkości, mnóstwo prochownic i 4 polowe kuźnie; nadto staki na których znajdowało się 9 dział, chcące się ratować, tak były z dział naszych sigane, iż zwrócić się musiały i nam poddać. Wojska Lopez Banos nie oparły się nigdzie w całym tem ściganiu i on sam najszybciej upłynął.

W Atikante leżą ranieni i do wojska Ballasteros należący urzędnicy cywilni; ale miasto nie chciało ani ie-

dnego zdrowego żołnierza przyjąć. Jeżeli Koruna za tym przykładem poydzie, tedy nie pozostanie Ballasterosowi iak cofnąć się w poprzek prowincyi Grenady, która powstała za sprawą Króla. — Podług doniesień z Koruny gubernator tamtejszy żali się, iż niema żadnego rozkazu od Morilla, ażeby mógł do obrony przygotowania poczynić. Sądzą atoli, iż Morillo skłonnym jest przejść na stronę Krolewską, a przynajmniej niema ochoty daley przeciw niej walczyć, postrzegając, że i Galycya iey sprzyja. Nasz Jenerał Bourk wniydzie zapewne niedługo do tej prowincyi.

D. 22 b. m. Eroles przybył z swoimi Hiszpanami i Francuzką brygadą St. Priest przed Urgel. Miasto osadzone było 600 konstytucyjnemi żołnierzami, ErolesJuszykowawszy trzy kolomny wszedł prawie bez oporu do tego miasta. Utraciliśmy jednego człowieka w zabitych i mieliśmy około 5 ranionych. Nieprzyjaciel ustępując spieszno do zamku, nie wiele także ludzi utracił. Eroles zostawił przed Seo d'Urgel uwazający korpus, i postąpił przeciw Cordona, którą zaraz opasał. Leżące niedaleko tego miasta kopalnie soli znajdują się w ręku konstytucyonistów; Eroles postąpił atoli pod d. 19 rozkaz mieszkańcom, aby unikając najsurowszey kary, one odebrali. Czynią te kopalnie codzień 15 do 1800 Franków.

Mina o którym sądzono, iż uda się do Leridy, wszedł owszem z dywizyją swoją do Barcelony.

Barcelona (wyróżn Dziennik Gwiazda) jest teraz środkowym punktem rewolucyonistów Katalońskich. Osada wynosi do 10,000 ludzi. Znajduje się

tam także przeszły Minister San Miguel, a Gubernator Rotten nazwany jest przez mieszkańców Robespierem Katalonii. Sławny Francuzki batalion złożony z zbiegów należy do osady, którym dowodzą spiskowi d. 19 Sierpnia Labombe, Pegulu i Desbordes. Fabier jest jego naczelnikiem, ale nie znajduje się tam w tej chwili. Pod Mataro poymaliśmy 20 ludzi z tego batalionu; mieli oni mundury były gwardyi Cesarzkiej. Do nich należeli także dwaj oficerowie 16 b. m. rozstrzelani.

Pogłoskę, jakoby Xże Angouleme miał opuścić Madryt, ogłaszamy z pewnych źródeł za zmyśloną. Niektóre dzienniki pisały także, iż PP Martignac i Caux; pierwszy cywilny kommissarz, drugi sprawujący interessa, powrócą z Hiszpanii. Rzecz się zaś tak ma: Oba byli tylko czasowo ustanowionemi, to jest dopóki prawy Rząd nie będzie w Hiszpanii zaprowadzony i nasz Posel nie przybędzie. Zaprowadzoną już została Rejencyia i przez Austryją, Francją, Prusy, Rosyją, Portugalią, Rzym i Sardynią uznana. Przybył już Francuzki Posel Margt. Talaru do Madrytu, a zatem urządowanie PP. Martignac i Caux ustało.

Nim Król z Sewilli do Kadyxu wywieziony został, zasięgnięto zdania rady stanu względem miejsca schronienia: Alikante, wyspa Leon, Algiers i St. Roche były miejscami, z których wybierać miano, i ostatnie miejsce miało najwięcej za sobą głosów. Ztąd pokazuje się jasno, że polegano na Gibraltarze, który tylko o milę ztamtąd jest oddalony, ażeby w przypadku potrzeby do niego schronić się można. Nie wspominając o Kadyxie,

widać iż nie sądzono go być na to przeznaczonym. Jakoż dopiero d. 11 Czer: nakazano wyspę Leon postawić w stanie obrony; warownie tey były zaniedbane i powiększey części popsute. Do tego czasu upiwały już 3 miesiące, iak żaden urzędnik nie pobierał płacy i woyska znajdowały się w najsmutniejszym stanie. Vigodet nie przyjął z tego powodu naczelnego dowództwa w totym woyskowym obwodzie, a Zayas dowodzić miał w 8 obwodzie, (Walencyi) gdzie zastąpił teraz miejsce tego Francuzki Jenerał Molitor. — W Kadyxie wznosi się coraz bardziey nieład i obawą morowey choroby. Cena chleba podniosła się od 4 do 9 realów i zaledwo na miesiąc wystarczy żywności. Król obrał naprzod dla siebie mieszkanie u bogatego i przychylnego sobie kupca; ale demagogowie nie poczuli tego mieszkania za dogodne dla J. K. Mci, i zmusili go do przeniesienia się do celnego domu, ponieważ leży na ustroniu i trudney z niego uciechać, iezeliby Monarcha chciał morzem się ratować. Flotta nasza i woysko czynią przygotowanie do zamknięcia ścisła Kadyxu. Od 21 Jenerał Bordesoult zostaje w związku z Kontraadm: Hamelin. Dla przedsięwzięcia wspólnie środków do opanowania Kadyxu, oczekiwano tylko na wiadomość o zupełnem rozbięciu woysk Lopez Banos.

Jenerał Castanos nie mógł dłużej znieść złego się z nim obchodzenia rządu Stanów, i w towarzystwie Brygadiera Martin przybył tu przez Beylen. — Z listu, który Minister wojenny Sanches Salvador poderznąwszy sobie w Kadyxie garło, zostawił, przywodzą następujące wyrazy: W zgromadzeniu Stanow popemitema słabosc, że nie zasta-

nowiwszy się nad niedorzecznym wnioskiem zawieszenia władzy Króla, podpisałem go. Za niegodziwy ten czyn sam się więc karzę. Przyjaciółom moim polecam żonę moją i dzieci.

Z Kadyxu d. 20 Czerwca.

(Z prywatnych listów z Madrytu.)

D. 18 zgromadziły się Stany, i z imiennego przywołania okazało się 110 członków obecnych. Liczbę tę uznano zatem za dostateczną do rozpoczęcia obrad. Najpierw uchwalono, iż obrana w Sewilli Rejencya dobrze zasłużyła się oyczyźnie. Potem odebrały Stany powinszowanie od magistratu Kadyxkiego. Wniosek kilkunastu członków, aby Rząd wezwany był do podania środków do ratowania oyczyzny, odesłano do oddzielnej kommissyi. Potem trudniły się Stany obmyśleniem środków do utrzymania stanu zdrowia i opatrzenia miasta w żywność; nakoniec uchwałyły, iż z powodu niebezpieczeństwa, w jakim znajduje się oyczyzna, 808 artykuł musi być do skutku przywiedziony, i zaleciły kommissyi prawodawczej, aby niezwłocznie wygotowała w tej mierze projekt do uchwały.

Gazety Kadyxkie zawierają nayniedorzeczniejsze baśnie o zayściach w Madrycie i reszcie Hiszpanii, niemniej o zdarzeniach w Portugalii. — Do tych z gazet Kadyxkich wiadomości dodają prywatne listy: że wyspa Leon nie znajduje się wcale w stanie obrony, że osada Kadyxka wynosi tylko 5000 ludzi, i że pomiędzy uszłemi z Sewilli panuje niedłak i rozpacz. Jenerał Palafox znajduje się ma pomiędzy pozostałemi w Sewilli officerami, dla ofiarowania Jenerałowi Bourmont swych usług.

Z Paryża d. 2 Lipca.

Doniesienie woyska Pireneyskiego.

J. Królewicowska Mość Xze Angouleme odebrał w tej chwili wiadomość, że przednia straż Hr. Bordesoult stała od 18 b. m. w Utrera, a on sam przybył tam d. 21. Szypkosć iego poruszeń, w połączeniu z Hr. Bourmont, zniszczyła zamysł Lopez Banos złączenia się z 3 do 4000 swoiemi ludźmi z Villacampa i potem udania się do Kadyxu. Villacampa trzymał w tym zamiarze jazdę swoją w Utrera, gdy nadeszła tam nasza przednia straż. Za naszym zbliżeniem cofnął się do Ronda, gdzie go całe woysko opuściło i poczęści do korpusu Hr. Bordesoult się przyłączyło. Lopez Banos opuścił także d. 18 Sewillę, udając się ku Huebla, zkąd zamysłał do Kadyxu popłynąć. Ale Hr. Bourmont uwiadomiony o iego poruszeniach, rozkazał d. 19 przedniej swej straży pod Jeneralem Lauriston do San Lucar-Magnos postąpić. Tam dognała tylną nieprzyjacielską straż, zabrała z niej 350 jeńców, pomiędzy któremi 28 officerów, a pomiędzy ostatniemi jeden Brygadier, 400 koni, 2 sztandary i do 40 wozów. Jenerał Lauriston ścigając nieprzyjaciela przeszło dwie godziny drogi, i gdyby nie utrudzenie naszych koni, które 8 mil Hiszpańskich ubiegły, byłby mu pewnie nie małą zadał klęskę. Mamy kilkanaście ranionych ludzi, ale żadnego niebezpieczeństwa. (Tu następują pochwały odznaczających się w tej rozprawie.)

Jenerał Vallin połączywszy się z Jeneralem Lauriston, szedł ciągle za nieprzyjacielem, i donosi pod d. 23, że jazda Lopes Bannos rzuciła się w góry, dla dostania się do Badajoz; resztę iego

kolonny spodziewa [się przed doysciem do Huebla zniszczyć. Hr. Bourmont dozwoliwszy woyskom swoim wypocząć kilka dni w Sewilli i dowiedziawszy się o skutku wyprawy Jenerała Vallin, chce znouu złączyć się z Hr. Bordessoult, którego przednia straż d. 21 stała w Xeres, a d. 23 stanąć musiał przed Kadyxem. — Wszystkie doniesienia potwierdzają, że w tem mieście, równie iak na wyspie Leon brakuje żywności, że pomiędzy szczątkami rewolucyjnego woyska, które się tam w liczbie 7 do 8000 cofnęło, panuje największy nieład i do obrony niema żadnych przygotowań. — Gdy Lopez Bannos pokazał się przed Sewillą, dawał Mieszkańcy odpór; ale mając dostateczną liczbę woyska i artylleryi, otworzył sobie drogę do miasta, i z obu stron padło kilkunastu ludzi zabitych i rannych. Na miasto nałożono wielką kontrybucyą, ale niemał czasu do wybrania więcej iak tylko około 200,000 Fr. wiele ożizeży i obumia, których woysko tego wielki cierpiało nie dostatek.

Hr. Bordessoult donosi J. Królewskiej Mei, że wszyscy mieszkańcy w kraju, który przebiegł, rownym ożywionem są zapałem, iak w innych okolicach, że przybyli do niego deputowani od górników z oświadczeniem, iż władza Królewska będzie niezwłocznie uznana i że mieszkańcy uchwycić chcą ioręż dla wyparcia nieprzyjacielskich odziałów. — Ballasteros wstawił trzy bataliony do Alikante, a z resztą korpusu swego udał się do Murcyi, gdzie woyska 2go korpusu żywo go ścigają.

Xze Hohenlohe donosi J. Królewskiej Mei, że osada St. Sebastian d. 19 o godzinie 4 z rana tak żywo z

wszystkich swoich batteryi sypała ogień, iż zdawało się, że oczekuje tylko na zburzenie naszych palisad i połamanie szyku w naszych szeregach, dla zrobienia mocney wycieczki. Ale woyska nasze taką zacięły postawę, iż przestać musiał na dwugodzinnem strzelaniu do przedmieścia San Martin, gdzie dwie wyborowe kompanie 5go lekkiego i 17go liniowego pułku piechoty cudo odwagi okazały. Nie utraciliśmy żadnego człowieka i sciu tylko mieliśmy rannych, pomiędzy którymi officer. Dowódca opasania, Marszałek polny Schoeffer, którego rozporządzeń dosyć pochwalić nie można, z leca odznaczających się w tem zdarzeniu officerów i żołnierzy. — W główney kwaterze w Madrycie d. 25 Czerwca 1823.

Major - Jenerał Hr. Guilleminot.

Dziennik Chorążew biała (wyróżnia Goniec Francuzki) ubolewa, iż w Hiszpanii zapaliła się wojna domowa, co nie odpowiada ani ludzkości, ani polityce; bo wojna ta kosztować będzie strumienie krwi i do tego posłuży, iż nie rychło będziemy mogli woyska nasze cofnąć. Nie jest i z tego content, że my w Hiszpanii jesteśmy tylko sprzymierzeńcami zbroynego za Krolem stronnictwa, sposób, którego prawdziwie nazwać niemożna narodowym, bo więcej zgadzałoby się z powagą Francyi, gdyby stronnictwo Królewskie było naszym sprzymierzeńcem, z powodu, że Francyna wszystkie koszta wojny ponosi. Nakoniec zastanawia się Chorążew biała, że Ministrowskie piama tyiekróć razy doniosły o zniszczenie Hiszpańskich korpusów, a te przecież istnieją, i że przez wystawienia swoje, iakoby woyska Hiszpańskie żadnego oporu nie

czyniły, ubliżyły sławie woysk naszych. "Cel Miny (dodać rzeczony dziennik) zmierza jedynie do prowadzenia tu i owdzie w Katalonii woyska Francuzkiego, znurzenia go i zniszczenia. Dziś jest w Olot, jutro w Manresa, pojutrze w Vich; to zadyszcy Jenerała Donadieu; to znowu zwabia Barona Eroles na naywyższe góry, które Katalonią od Francyi przedzielają, i tym sposobem zagraża naszym granicom, zastępuje nowym ludem swój ubytek i zawsze na nowo pokazuje się na placu boju. Nie byłobyż chlubić zniszczyć takiego nieprzyjaciela, niżeli go ścigać jako rabusia, jak go Ministrowskie pisma nazywają?,"

Pisma teuteysze wyliczają twierdze Hiszpańskie, które ieszcze są do wzięcia, i Jenerałów i Nacelników kup zbroynych, ktorzy ieszcze są do pokonania:

Twierdze pierwszego rzędu: Figueras, Pampelona, St. Sebastian, Barcelona, Lerida, Badaioz, Kadyx i wyspa Leon, Tarragona, Alikante, Kartagena, Tarifa, Ciudad - Rodrigo, Hostalrich, Astorga i Sautona. — *Twierdze drugiego rzędu:* Seo d'Urgel, Venasque, Mazon, Las Penas de San Pedro, Quiechilla, Peniscola, Vinaroz, Oropesa, Cardona, Ajamonte, Algesiras, Albuquerque, Campo - Major, Olivenza i Valencia - de Alcantara. — *Jenerałowie na czele korpusów:* Mina, Morillo, Quiroga, Milans, Lobera, Saartfield, Manso, Roten. Ballasteros, Zayas, Castellodorin, Villacampa i Lopez Banos. *Naczelnicy kup zbroynych:* Juan Martin (el Empecinado), Gaspar Jaureguy (el Pastor), Juan Palarea (el Medico), Oyciec Nebot

(el Frayle), Abad Moreno (Chaleco), Pablo (Chapalangarra), Campillo, Anton, Eroles, Selles i Arana.

Z wyższego rozkazu (wyraża Dziennik Sternik) M'anowani w d. 7 Lipca Ministrami Martinez de la Rosa, Galery i Smeturo musieli Madryt opuścić; pierwszy przybył już do Baiony.

Xiężna Angouleme przyjechała d. 24 b. m. do Baiony i udała się ztamąd do St. Jean de Luz.

Z Bruxelli d. 4 Lipca.

N. Królowa, Królewic Fryderyk i Królowna Maryia powrócili tu onegdaj z sw. y podróży do Berlina. Królowa udała się zaraz do letniego zamku Laeken.

Słychać, iż Oyciec S. przyszłe do naszego Monarchy terażniejszego w Szwajcaryi Nuncyusza Nassali, dla ukończenia konkordatu pomiędzy obiema Dworamiami.

Do Francuzkiej Flandryi, a mianowicie do Walenicy przybyli Weterani i zluzowali gwardyją narodową. Zresztą ciągle ieszcze z północney Francyi idą woyska do południowey. Pułk huzarów departamentu Mozeli udał się niedawno do Baiony.

Wyszła tu z druku: "Hiszpańska galeryia, czyli opis biograficzny, członków Stanow i Rządu, rozmaitych Jenerałów i dowódców konstytucyynego woyska i wiary.," Okazuje się z niego, iż naywaliczniejsi i znakomitsi Jenerałowie w obu woyskach przez swoje zasługi wynieśli się z nizkiego stanu do tych stopniów.

DODATEK DO N° 58. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 20 LIPCA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Lizbony d. 20 Czerwca.

Król od powrotu do tutejszey stolicy wraz z swoią rodziną znajduje się w dobrym stanie zdrowia, i codziennie odbiera J. K. Mość w pałacu Bemposta powinszowania. Królowa pojechała na powrót do Ramalhao, gdzie dotąd mieszkać będzie, poki pałac Quelus nie będzie wyporządkony.

Ministrowie miewają codziennie naradzenia. Dwa zastępcy Mężowie udają się w ważnym nader poselstwie do Rio-Janeiro.

Sprawiający nasze interessa w Paryżu, który przez Stany był odwołany i tu przybył, w krótkce uda się tam na powrót.

Dowodzący w Algarve Jenerał, okazuje podług urzędowych doniesień nierzetelniejsze uczucia, a zatem upadają same przez się rozgłoszone o tey prowincyi przez nieprzyjaciół porządku przeciwnie wieści.

Hr. Amarante przywrocony został do wszystkich godności i dochodów. D. 16 oczekiwany jest w Koimbrze, gdzie naiego przyjęcie stawiają bramę tryumfalną.

Wszystkie niepotrzebne dla służby krajowej podatki, a mianowicie wojenne, są uchylone.

Ogłoszony d. 14 wyrok Królewski zniósł wolność druku i kommissyia z 50'u członków złożona mieć będzie cenzurę nad gazetami i ulotnemi pismami. Wszędzie gdzie są drukarnie, będzie kommissyia z 3 członków i bez iey pozwolenia nie wolno nic drukować, pod karą 600 Milerees i 3 miesięcznego więzienia. Wyrok ten poty mieć będzie moc swoią, poki wolność druku nie zostanie nową ustawą urządzona.

W Viana do Mincho (w porcie niedaleko Oporto na granicy Galicyi) Jenerał Rego uskutecznił jeszcze d. 4 b. m. przeciwną rewolucyją.

Bawiącego w główney kwaterze Hr. Amarante Kardynała Patriarchę Lizbońskiego, który blisko rok mieszkał w Bałonie, wezwał Król własnoręcznym pismem, aby do swey diecezyi powrócił. — Wszystkie duchowne zakłady, klasztory, kolegia, i t. p. przywrócone i dobra im oddane zostały.

Gazeta rządowa pod d. 11 i 12 Czerwca zawiera następujące rozporządzenia Królewskie:

1) Wyrok pod d. 2 Maia zabraniający wojennym Francuzkim okrętom przystępu do portów Portugalskich, jest odwołany.

2) Minister morski ma bez wyjątku do wszystkich Brazylijskich portów wydawać paszporty.

3) Wszyscy za polityczne przestępstwa uwięzieni, mają natychmiast być uwolnionemi, a oddaleni za podobne przestępstwa urzędnicy wracają do swoich urzędów.

4) Ustawy ogłaszane będą w dawnym sposobie, nie zaś w przepisany przez usuniętą konstytucyją, i to poty trwać będzie, poki konstytucyją, którą Król nadać chce swoim poddanym innego sposobu nie przepisze.

5) N. Król dziękuie mieszkańcom szlacheznego i wiernego miasta Lizbony za utrzymanie spokoyności i porządku; aże teraz znajduje się dostateczna liczba woyska w mieście, nakazano więc gwardyi złożyć broń i naczelny iey woźcz ma ją oddać do zbrojowni Królewskiej, z której była wziętą.

Pod d. 18 nakazał J. K. Mość utworzyć juntę, która ułożyć ma plan nowego kształtu rządu dla Monarchii Portugalskiej. Rzeczona junta składa się z 14 członków, a temi są: A. J. Guid, Arcybiskup Evory, F. de Boria Garsao, Stockeller, F. M. Trigozo de Aragao Morato, J. de Sousa Pinto de Magalneas, J. A. Faria de Carvalho, J. A. de Oliveira Leite, J. J. Rodrigues de Bastos, J. M. Danlas Pereira, D. Mansel de Portugal, M. V. Teixeira de Carvalho, Margr. de Olhao, Monsenhor Gordo i Ricardo Raymundo Nogueira. Hr. Paimela jest prezesem tej junty.

Z Londynu d. 4 Lipca.

D. z b. m. papiery Francuzkie stały cokolwiek nizcy, tak dnia poprzedzają

cego. Listy i gazety ostatnią pocztą z Francyi nadeszłe nie zawierają nic ważnego.

Minister nasz przy Zjednoczonych Stanach północney Ameryki, P. Canning Stratford, podług listów z Filadelfii odpłynię d. 5 Czerwca na powrót do Anglii, gdyż mu tam zdrowie nie służy.

Z Korony piszą, iż uzbrojony tam korsarz przyprowałdź dwa Francuzkie okręty, których ładunek do 90,000 dolarów szacują.

Dziś albo jutro przedsięwzemie P. Rottschi d podróż do P. ryza.

Przedsięwzięcie Jenerała Roberta Wilson i jego towarzyszków Pułkownika Light, Kapitana i porucznika Erskine nieszczęśliwie się zakończyło. P. Wilson opuścił 10 Oporto i udał się do Braga. Lecz w ostatniem miejscu tak dalece był od ludu znieważony, iż musiał do Oporto wrócić, gdzie dwa dni trzymany był uwięziony, potem odesłano go pod zastaną aż do granicy Hiszpańskiej, z kąd udał się do Vigo, gdzie d. 16 wydał mocne pismo przeciw Portugalczynom. — Podług listu tegoż Jenerała z Vigo pod d. 17 Czerwca Francuzi mieli być pod Almarez pobitemi i główna ich kwatera przeniesioną została do Walaolidy. — Przejęty w Oporto list Jenerała Morilla do Jenerała Wilson z Lugo pod d. 23 Maia zawierać ma: że woysko jego jest ze wszystkiego ogołocone, co tylko potrzeba do prowadzenia wojny.

Gazeta Times sądzi, iż podług doniesień, które z Galicyi nadchodzą Hiszpańska ta prowincyja dla wielu pozycy woyskowych długo bronić się może, i że utworzono już tam 30 kup zbroynych i śpieszno zbierają milicyją. Gdyby nawet udało się orężowi i pieniądzom Fran-

cyi zająć całą Hiszpanią, tedy trudno, aby mogli się w niej długo utrzymać.

Listy z Hiszpanii, które przyjaciele konstytucyonistów odebrać mieli, gloszą, że Stany przed wyruszeniem do Kadyxu cofnęły uchwałę zabraniającą wprowadzania Angielskich wyrobów, że w Kadyxie iak cy ko dowiedziały się o wydanym przeciw nim przez Refencyją wyroku, że w Madrycie i Toledo przywrocona zostala inkwizycya, i że Bessieres mianowany jest gubernatorem Madrytu, stały się jeszcze zawziętszemi przeciw Refencyi i uporeczywszemi w swoich postanowieniach. — Dla tego też w kraju naszym zbierane ciągle jeszcze są składki dla konstytucyonistów Hiszpańskich. D. 28 Czerwca zebrano do 11,000 Es. W teatrze Caventgarden dano nawet na ich korzyść przy ukończeniu widowiska bal maskowy.

Mexykański Kongres uchwalił pod d. 12 Kwietnia, iż korona bydź ma z bandery narodowej i pieczęci krajowej wyrzucona. Rzymsko-Katolicka religia ogłoszona jest za jedyną w kraju Religiją. Monterey, Oaxaca, Guadalaxara i inne prowincyje ogłosiły się za niepodległe, ale stanowiąc będą z Meksykiem ligę.

Z Włoch d. 14 Czerwca.

Pałac Lucyana Bonaparte w Rzymie, który z rodziną swoją odplynął do Ameryki, kupił brat jego Hieronim, były Król Westfalski, za 150,000 Rzymskich talarów i upięknienia go. Letycya Bonaparte prawie zamartwychwstała i przejeżdża się codziennie z Kardynałem Fesch bratem swoim.

Odkopywanie starożytnego Pompeium, które Królewskie w Neapolu mu-

zeum tylu skarbami kunsztu zbogaciło, przyspieszane ma bydź szczególnie w tym roku. Król unieśmiertelni swoje imie nie tylko, że nie oszczędza na to wielkich kosztów, ale nadto, że chce to miasto w całej starożytney swoiey piękności z gruzów oczyścić i zupełnie odkryć. Wszystkie piękne posągi, które odkopano, mają bydź z gipsku odlane i na miejscach, na których stały oryginalny zdobiące teraz muzeum Królewskie, postawione.

Wyimek z listu byłego officera Francuzkiego z Aten d. 15 Maia pisanego.

Jenerał Odysseusz doprowadził twierdzę Akropolis do ogromnego stanu obroyny i nawet mury miasta kazal naprawić. Potem na czele 8000 ludzi założył główną swoją kwaterę w Marathon. Zougos, Dyuniotos i inni Tessaliyscy kapitanicy ciągną ku Termopilom. Nad brzegami Peneus rzeki uderzą na Turków i dolina Tempe będzie zapewne świadkiem pierwszej stanowczej bitwy. Jeżeli zwycięży, tedy Tessalonika zostanie przed iesieniem zamknięta. Ja sam (wyraża pisarz tegoż listu) porywam w tej chwili oręż i ładownicę i spieszę do Marathon. Krzyż jest naszą chorągwią i pewnie pod nim z Odysseuszem zwyciężemy!

Z Zemlina d. 17 Czerwca.

Podług doniesień z Bitoglia pod d. 4 Czerwca od 26 Maia zachodziły codziennie potyczki w Tessalii, w których Turcy zawsze pobitemi byli. Grecy twierdzą, iż na granicach Tessalii od Epiru do Olimpu zginęło już do 13,000 Turków. Do Bitoglia przywieziono istotnie rannych. Pomiędzy Grekami zdać się znowu panować wielki zapal.

Z Korfu d. 3 Czerwca.

Podług najnowszych doniesień z Pelopenesu, Kolokotroni poddał się nowemu Rządowi. Cała zbrojna siła powstańców wynosić ma do 50,000 głów. Brakowało im pieniędzy, ale zasilić ich miały związki Angielskie i jeszcze przyrzekły. W tej chwili układają się Grecy z Albańczykami, i jeżeli im się uda zebrać pieniądze, których ci żądają, tedy poprą znacznie swą sprawę. Suloci

nawet bez opłaty wiernie z nimi trzymają, a Albańczykowie pewnie przychylią się do Greków, nizeli do powabnych obietnic Baszy Skutary. Basza ten żądał od dywanu 5 mill. piastrow, dla ujęcia Albańczyków; ale W. Sułtan nie zdaje się być skłonnym do ich przedstawiania, albo też niema ich w tej chwili. Jussuf Basza Patrassu uszedł z swoim orszakiem do Prevesy, żąd wnoszą, iż ta twierdza bliska jest poddania się.

D O N I E S I E N I A .

Niżej podpisany przybyły z Wiednia na Professora Rzeźbiarstwa do Uniwersytetu tutejszego, ma honor uwiadomić Prześwintną Publiczność, iż wszelkie roboty iako to: z Metalów, Marmurów, Kamieni Piaskowych, z Drzewa i Gipsu i t. d. uskutecznia. —

Józef Schmelzer, Proff. rzeźbiarstw.

Pisarz Trybunału I. Inst: W. M. Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, że P. Tomasz Jarzyński Komornik przy Sądach tutejszych uskutecznił dnia 20 Czerwca 1821 r. zajęcie Domu w Krakowie Okręgu I Gminie II przy ulicy Gołębiczy pod L. 23 między Domami Sąsiedzkiemi JW. Floryana Straszewskiego z jednej, a OO. Kamedulów Bielańskich z drugiej strony stojącego P. Franciszka Ziobroskiego własnego, którego najemnikami są Elii Spek, Małgorzata Kralczyńska, Ant: Ferd: Ziobroski, Ant: Grotowski, a to na satysfakcyą summy kapitalney złp. 7099 gr. 20 w monecie Pruskiej kurrant z prowizyą po 5 od 100 od d. 29 Września 1806 r. należący z mocy Wyroku Sądu Polubowego, w statniej Instancyi w dniu 16 Marca 1817 r. na Franciszku Ziobroskim Właścicielu Kamienicy zwyż opisaney w Staszowie Woiewództwie Sandomirskim Król: Polskim zamieszkałym przewidzianego na rzecz i osobę Ur. Antoniego Ferdynanda Ziobroskiego Obywatela dwóch - krajowego w Krakowie wziętym Domu mieszkalącego. Protokół zajęcia tegoż Domu PP. Janowi Gralewskiemu Wóytowi Gminy II. i Alojzemu Filipowiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju Okr: I. W. M. Krakowa i jego Okręgu d. 22 Czerwca 1821 roku prawnie wręczonym; tenże w Vol: III. Księgi zajęcia Aktów hipotecznych W. M. Krakowa i jego Okręgu dnia 30 Czerwca 1821 r. na karcie 200 Nr. 34 a w Kancellaryi Pisarza Trybunału I. Inst: w Księdze II zajęcia nieruchomości pod L. 78 od stronicy 671 do 672 d. 5 Lipca 1821 r. w piśmym został. — Sprzedaż tej Kamienicy popierać będzie W. Felix Slotwiński O. P. D. Patron przy Sądach tutejszych w Krakowie przy ulicy Szerokiej pod L. 78 zamieszkały. — Licytacya przedstanowcza odbyła się d. 120 Lipca 1823 r. na którym terminie powyższa nieruchomość P. Antoniemu Ferdynandowi Ziobroskiemu za położoną przez niego Cenę złp. 2300 przysądzoną została. Do Licytacyi stanowczey termin d. 22 Sierpnia 1823 r. o godzinie 10 rano wyznaczony jest. — Zbiór obiaśnień i warunki Licytacyi złożone są w Kancellaryi Pisarza Trybunału. — W Krakowie d. 11 Lipca 1823 r.

Kulickowski, Pisarz.